

Eylülden Sor Dediler

– ADEM EFİLOĞLU · 23 Eylül 2019

Hazan diyorlar sana, derdimi sunmalıyım,
Usulca yanıışımı , eylülden sor dediler.
Göğsümü gere gere, sabırla kanmalıyım,
Acıyla yunuşumu, eylülden sor dediler.

Aşkının kapısında, bir dilemma susardım,
Gözlerinin şavkına, gülüşümü asardım,
Yeminler olsun inan, imzamızı basardım,
Aşk ile dönüşümü, eylülden sor dediler.

Zülübün ol aklımı, sarsardı temelinden,
Bin eziyet etseler, dönmezdim emelinden,
Hani fırak şarabı, sunsaydın o elinden,
Her söze kanışımı , eylülden sor dediler.

Hasretim deryaları, taşıırdı aşardım,
Her nerede olsaydın, yine sana koşardım,
Sensizlik zehir olur, abdal olur şaşardım,
Durmadan anışımı , eylülden sor dediler.

Mahcup bir eda ile şiirler yazdım sana,
Nicesin söylemedim, sessizce astım tana,
Sen bakma ağlıyorum, ciğerim yana yana,
Elemle tanışımı, eylülden sor dediler.

Bütün suç mevsimlerin, en gerçek bahanemiz,
Herkes buna sığındı, hatta en şahanemiz,
Kim istemez vuslatla, şenlenseydi hanemiz,
Olmadı gözyaşıımı, eylülden sor dediler.

Sen bakma şom ağızlar, asaletin var tende,
Sözlerin gizeminde, ve hatta her nedende,
Ademi de söz bitti, takat kalmadı bende,
Mum gibi sönüşümü, eylülden sor dediler.

Adem Efiloğlu